

Byltén 2

Předsednictva První Pražské Pedagogické Pivní Peruti
Ročník II/2 9. října 1996 3 Kč

Úvodník

Staré zaniklo a vše začíná nanovo. Je tu nový školní rok, semestr, modulový systém, nové předměty a k nim příslušné zkoušky. Co však trvá, spojuje nesouvislé složky této řady? Správně, uhodl i jste. Je to naše stará PPPPP a její kmenový list Byltén.

Ač je to k nevíře a vše nasvědčuje tomu, že organizační život upadá pod tíhou studijních a jiných povinností, toto číslo Bylténu se vás pokusí přesvědčit o pravém opaku. Vždyť kolik se událo akcí *af* už přímo pod naší patronací či s naší dominantní účastí a v osobitém stylu PPPPP.

Jediné, co bychom si mohli vytknout, je nízká účast. Kdyby nebylo těch několika skalních členů, kteří se železnou pravidelností objíždějí vyhlášené i navyhlášené exkurze, akce, pitky, těžko bychom se mohli chlubit tím nadprůměrným standardem v české i světové pivní kultuře.

Snad právě proto, abychom vás správně navnadili, přinášíme v tomto Bylténu tolik zajímavých zpráv o uplynulých akcích. Nechte se lákat...

Redakce

Obsah

Z domova

1 Návštěva Arnoštova

3 Polské putování

7 Kladsko

9 Pivní Pufák

Z ciziny

15 Klub zoufalců

16 Soutěž KAKU

Příloha de Byltén

I Maxižena

II Nově nalezená verze Kosmovy kroniky

Inspekční cesta do Arnoštova

Na posledním zasedání Předsednictva PPPPP bylo rozhodnuto o zřízení inspekčních cest po namátkově vybraných exkurzích, kterých se zúčastní kolegové

z nižších ročníků kombinací s dějepisem. Hlavní náplní inspekce PPPPP je kontrola chování a odborný dohled nad konzumací piva nových potenciačních členů 5P. Za cíl první inspekční cesty v novodobých dějinách 5P byl zvolen Arnoštov v jižních Čechách, kde pobývali Honza Chodějovský a studenti II. ročníků pod vedením našeho čestného prezidenta doc. Petra Čorneje, čestného viceprezidenta dr. Františka Parkana a čestného člena dr. Bohdana Zilynskeho.

Den D byl stanoven na 14. září 1996. Této cesty se zúčastnili představitelé PPPPP, a to zejména oba laureáti ceny 5P Jana Pepa Kočišová a Boban Novotný, dále Náčelník Tomáš Mikeska, I. Podnáčelník Michal (Majkl) Řezáč a také řadoví členové Blanka Pacholíková a Petr Šámal. BLANKA NEVZALA KY-TARU!!!

Po různých zastávkách (Bechyně, hrad Helfenburk) jsme kolem šesté hodiny dorazili do místa určení. Studenti s doprovodem přijeli až o půl hodiny později, a tak jsme mezitím vyzkoušeli rychlosti místního výčepníhoho. Lámal opravdu všechny dosa- vadní pivní rekordy v přísunu piva (1 pivo za půl hodiny a někdy i déle). Po příjezdu našich kolegů jsme byli po- hoštěni a hned poté začala zábava. Většina studentů opustila lokál, a tak zde zůstalo opět jen zdravé hliníkové jádro a několik málo nových pivních vlaštovek. Z nich vytvořil Honza Chodějovský velmi pohotovou jed- notku, která zacelila propast mezi výdejcem a příjemcem zlatavého

moku. Za to mu zde vyslovuji pochvalu III. stupně.

Jinak jsme si našich mladších kolegů moc neužili a oni nás ani moc nepobavili, a proto jsme se museli pobavit sami. Jeden nejmenovaný vysoce postavený člen 5P s krycím jménem Majkl našel tak velké zalíbení v místním folklóru, až ho musel vyzk- oušet s jednou nejmenovanou do- morodkyní. Radost měli velkou oba a i my jsme projevili pochopení pro ji- nou kulturu. Tím zde vyslovuji i Micha- lu Řezáčovi pochvalu III. stupně za pomoc při sbližování hospodské kul- tury města a vesnice.

Po kulturní vložce jsme zaplatili a šli jsme si prohlédnout i ubytovací pros- tory našich mladších kamarádů. Zde jsme se usadili v příjemně vytopené místnosti, kde jsme debatovali s naším milým vedením při sklence vína a půllitru piva až do časných ran- ních hodin. Nejmenovaná dvojice (P. Š. a J. P. K.) mezitím kontrolovala hy- gienická zařízení, která jim nevyhovo- vala a proto se šli osprchovat ven i ve spacákách. Vše si krásně vyprali bez namáčení a druhý den při zpáteční cestě byli nejčistšími členy inspekce.

Inspekce se vrátila do Prahy s pocitem dobře vykonané práce a s velmi nezapomenutelnými zážitky a poznatky, které se v dnešní době ještě stále analyzují a porovnávají s druhou inspekční cestou, která ved- la do východních Čech.

-nčl-

(Udělené pochvaly budou předány později.)

Roztomilá jízda aneb polskými rovinami

Již potřetí, počítáme-li prenatalní období existence naší organizace na jaře 1994, se někteří členové 5P vypravili na historickou exkurzi do zahraničí. Ta letošní začínala 14. května a jejím cílem bylo Polsko. Na cestu jsme se těšili, i když se do myslí některých z nás vkrádala varující slova kmeta katedry dějepisu o hladovém zájezdu, vracejícím se ze země našich severních sousedů, a nutné zásobě zátek od piva na »polské bifteky.« Veškeré chmury však již na Smíchovském nádraží rozehnal svým nevinným úsměvem, rozvážnou chůzí a batohem plným zvonících lahví loňský pijan roku. »Pánvičky máme,« ozvalo se spontánně z několika hrdel a blízká budoucnost jako by byla náhle ozářena svitem ranních červánků a prosycena vůní dobrodružství.

Cesta do Náchodu ubíhala nerušeně, bouřlivé diskuse se točily okolo členů 5P, kteří z finančních důvodů odřekli účast na exkurzi, a s téměř stejnou důkladností jsme probírali i stav našich zásob. Po příjezdu do kempu v Bělovsi byla inventura podstatně jednodušší a když jsme usoudili, že budeme-li pokračovat stejným tempem i nadále, nebude brzy co počítat, padlo

rozhodnutí o návštěvě jednoho z vybraných podniků v nedalekém Kostelci. Snad symbolicky, rozhodně však v souladu s tradicemi perutě, jsme našli místo v restauraci u pivovaru. K naší cti bohužel příliš neslouží to, že při odchodu zpět do Bělovsi neměl hospodský jediný sáček čaje, zatímco pivo teklo vesele dál. Za překvapivého ticha a pořádku, mírně rozrušení a s lehkým mrholením za víčky jsme o pár chvil později usínali.

Probudili jsme se do ošklivého deštivého rána a již kolem deváté hodiny se náš autokar blížil k polské hranici. Dlouhou chvíli během čekání na odbavení jsme si krátili pozorováním turistů, kteří s batůžky nacpanými k prasknutí přebíhali od jedné celnice k druhé a zpět. Brzy se stali našimi přáteli a srdečnou, bezprostřední gestikulací nás při každém dalším míjení autokaru zdravili. Po přejezdu hranic jsme zamířili do slezské metropole. V ní nás čekalo první setkání s cihlovou gotikou, rozkopané náměstí a zavřený chrám sv. Alžběty.

Poněkud příznivějším dojmem zapůsobila wratislavská katedrála, rozbouřený žaludek ještě více rozbouřil pravý polský hamburger a životodárnou energii do zhroutčeného těla doplnil točený Lech. Prohlídku Vratislavi pak zakončil sprint k autobusu, který zamířil dále na sever do Bydgoszcy, místa našeho prvního noclehu v Polsku. V útulné ubytovně jsme se po příjezdu rychle zabydli a po nezbytné úpravě zchátralého zevnějšku a doplnění kalorií ještě rychleji vydali na průzkum nejbližšího okolí. Během chvíle se naši úderné skupině podařilo objevit celkem slušně vyhlížející lokál a vzápětí následovala degustace místních chmelových nápojů. Přísně vybraná porota poměrně brzy odhalila klíčový, ryze specifický rys polských hospod - na rozdíl od podobných zařízení u nás se zde totiž se stoupajícím množstvím vypitých püllitrů zhoršuje kvalita nápoje v nich obsaženého. Úvodní rundu piva Zywiec¹ na našem stole nahradil lahvový Piast² (Zywiec patrně došel) a posezení i příjemnou náladu všech přítomných ukončila místní specialita - Kujawiak³ (Piast patrně došel). Když navíc těžce podroušení domorodí štamgasti přišli s nabídkou na zakoupení dámské části naší úderné skupiny, rozhodli jsme se podnik urychleně opustit. Po nepříteli dlouho trvajících problémech s placením se nám to skutečně podařilo a na ubytovnu jsme přišli v pravou chvíli a s optimální náladou. Skutečným vrcholem večera byl pak pěvecký

a taneční recitál náčelníka 5P, který sklídil zasloužené ovace.

Další den ráno jsme časně vstávali a chvatné balení i nástup do autobusu, pro mnohé bez snídaně, se negativně podepsaly na naší náladě. V pravou chvíli však zazněl referát o Kopernikovi v podání zasloužilé členky peruti Jitky Nohejlové a když se navíc rozzářilo sluníčko, vjížděli jsme do Toruně s úsměvem na rtech. Po krátké prohlídce města směřovala další cesta exkurze do Malborku. Jeho bezmála dvouhodinová prohlídka se zařadila mezi nezapomenutelné zážitky. Ohromila nás samozřejmě rozloha sídla velmistřů řádu německých rytířů i významnosti odpovídající fortifikační systém, neméně zajímavá však byla samotná průvodkyně první částí hradu. Kromě schopnosti beze zbytku využít všech melodických prostředků řeči totiž disponovala především velmi důraznou artikulací sykavek, jíž při výkladu překvapovala i druhou a třetí řadu posluchačů. Tuto přednost dávala na odiv i výběrem vhodných slov, např. častým užíváním substantiva »bursztyn«. Druhá průvodkyně - bohužel bez předností své předchůdkyně, zato však s opravdovým smyslem pro humor a příjemným vystupováním, nás seznámila se zbylou částí hradu. Z Malborku pak následovala cesta ke Gdaňsku, kde jsme měli v jakýchsi chatkách strávit další noc. Při prvním pohledu na místo, kde autobus zastavil, jsme byli skálopevně přesvědčeni, že jde o omyl, povel k vystoupení nás však postavil před krutou realitu. Velké chatky zaplněné nepříteli důvěryhodně

vyhlížejíci postele, nepříjemná zima, představa malých hbitých zvířátek rozpustile poskakujících po velkých a štědrých dárcích krve, to vše předpovídalo jediné adekvátní řešení situace. Velkolepý večírek v altánu na sebe skutečně nedal dlouho čekat a snad každý účastník exkurze se ze sebe snažil vydat maximum. Mgr. Kalousek dokonce donutil řevem písni »Whisky, to je moje gusto« jinak slušně vychované členky 5P k zběsilému kankánu a Jadwiga, do té doby nenápadná potenciální členka organizace, překvapila všechny svým ekvilibristickým kouskem s lahví vína. Když se navíc za ranního kuropění verbálně střetl jeden z členů perutě s polským skinheadem⁴, nebylo možné označit prožitý den jinak, než jako velmi příjemný.

Zástup těch, kteří se předchozího večera chovali nejadekvátněji, se s vypětím všech sil ráno dopotácel na snídani. Skrýval se v něm i doposud nepříliš výrazný, mravenčí pílí se však stále více prosazující Pepa Baxa.

Jeho taktika, srovnatelná snad jen s postupem nejmenované politické strany při kampani před parlamentními volbami, která právě v té době probíhala, však přinesla ovoce. Dokázal přesvědčit nejprve zadní část autobusu, brzy však i celou exkurzi o neplatnosti výroku o stokrát opakovaném hloupém vtipu, zasypával každého přívalem poznámek, občas i vtipných, dokázal potěšit svým zpěvem i nejnáročnější milovníky vážné hudby. Stal se zkrátka nevyhlášenou, o to více však zářící hvězdou exkurze.

Prohlídka Gdaňsku i Westerplatte proběhla za nepříjemného počasí, které se zlepšilo až po přesunu do Fromborku. Zdejší křižácký hrad, umístěný na pěkném místě nedaleko moře, patřil k nejpůvabnějším památkám, které jsme měli možnost vidět. Odtud pak autobus zamířil do rekreačního střediska poblíž malé vesnice Kaletka Nowa. Místo našich posledních dvou noclehů nás příjemně překvapilo. Po zkušenostech z předchozí noci vypadaly koberce v chatce, lampičky, nedaleké sprchy, příjemné záchody i blízké volejbalové hřiště jako pozdrav z jiného

světa. Za příjemného podvečera jsme odehráli tréninkový fotbalový zápas a vrcholem všech sportovních akcí exkurze byl volejbalový duel šílenců v dešti. Všechny významné události následujícího večera se odehrály

v náčelníkově chatě. Nejprve prokázal doc. Čornej vynikající postřeh, když přesně a nekompromisně zasáhl náčelníka po jeho evidentní provokaci

plechovkou od piva. Později předvedl soubor členek 5P s hudebním doprovodem Mgr. Kalouska již celkem brilantně nacvičený kabaretní výstup. Ještě později se osmělil Pepa Boček, další nadějný adept na členství, a promesl sérii uzemňujících vtipů a vrchol večera obstaral Pepa Baxa.⁵

Poslední dny exkurzí mají, jako již tradičně, v myslích zúčastněných lehce rozostřené kontury. Náhle jsme se objevili na bojišti u Grunwaldu, kde jsme v prostorách památníku shlédli sestřih ze zajímavého polského velko filmu Křižáci, natočeného podle Sienkiewiczovy předlohy. Poté jsme prošli prostor bitvy, zastavili se na místě smrti velmistra řádu a pak pokračovali v cestě autobusem přes Olsztyn do »Lidzbarku Warmińskiego«. Skutečným osvěžením byla návštěva pěkného barokního areálu v »Swietej Lipce«. Odtud směřovala naše cesta do Hitlerova Vlčího doupěte, kde jsme téměř zahynuli po kobercovém náletu krvelačných

moskytů, a kolem šesté hodiny zavelili Kvido I. a Kvido II. k návratu do Kaletky. Na poslední večer byl připraven táborák, během něhož se podařilo oženit Baxu a zkazit naší drahé Blance život. Ke

spánku jsme uléhali s vědomím, že exkurze se nenávratně blíží ke konci, i s vírou, že se nejedná o exkurzi poslední.

Ráno 19. 5. 1996 se vydala naše karosa hlemýždím tempem přes Plock a Czestochowou do Náchoda. Přes drobné problémy⁶ se nám podařilo překročit hranice a jako nefalšovaný hladový polský zájezd jsme vtrhli do prvního otevřeného motorestu za Hradcem Králové.

¹ Lahodné chuti a příjemné vůně, v případě dobrého skladování srovnatelné s lepšími druhy piva na našem trhu.

² Ještě pitné, trochu překvapily jen jakési kusy dřeva, které v lahvích plavaly.

³ »Pivo« nepopsatelné chuti, vratislavická desítka je proti němu skutečným nektarem. Při déletrvajícím požívání spolehlivě odstraňuje potíže spojené se zácpou, velmi vhodný prostředek pro behaviorální terapii.

⁴ Byl to takovej koloušek.

⁵ No comment, všichni vědí nebo alespoň tuší. Kdo neví, nechť se informuje u obeznámených, nechceme totiž zamezit jeho slibné politické kariéře - pozn. redakce.

⁶ Pozdrav Bobanovi a Jitce !

Kubelík

KLADSKO 96

K první tragédii došlo již několik desítek minut po odjezdu, u Lysé nad Labem. Došel nám alkohol. Týcův výpad proti místnímu stánku skončil díky zbytečně spěchajícímu výpravčímu neúspěšně, naštěstí detektiv Štika vypátral ve svém batohu bohaté zásoby červeného a na pár chvil tak zaplašil naše obavy ze smrti žízni. Výsadek v Hradci Králové už byl naplánován lépe, bohužel všechny stánky měly zavřeno. Dobrá zpráva přišla v Týništi nad Orlicí. Náš povoz zde přepřahal koně a my měli 9 minut na provedení operace »Pouštní bouře«- obsazení strategického objektu nádražního občerstvení. Akce se málem nezdařila, když nám komando prohibičních inkvizitorů postavilo do cesty hrazení, naštěstí se Šiša dle hesla »Správný pivař by měl pro lahváče i přes plot skočit« lадně přehoupal a už stál ve frontě. Resultát výsledku operace byl vcelku uspokojující: 4 litry červeného a spousta lahváčů. Toto množství stačilo našemu bohemáckému kroužku na nacvičení hodnotného patnáctiminutového kulturního vystoupení, které jsme přes neúspěch u posluchačů několikrát zreprízovali. Těsně před hranicemi se nás zřekl i takový skalní jako Honza Chodějovský a po Týcově dotazu na celníka »Proše pana, kde sme« i Mgr. Kalousek.

První obrázky z Polska nesou stopu jisté rozmazanosti, což přičítám na konto tmě. Po kratším nočním bloudění Kladskem jsme našli místo

k osvěžujícímu spánku. Osvěžení však přišlo v podobě dešťových kapek, které nás seshora zákeřně napadaly. Po brzkém probuzení jsem spatřil hvězdné nebe nade mnou a spousty vody ve spacáku. Další bezstanovec Štika na tom byl podobně a nezbylo nám než vyhledat azyl v místním nádražním nonstopáči. Neměli jsme však ani zlotku (jinou měnu nebrali), a zůstali tak úplně promočení na suchu.

Dopolední program sestával z prohlídky města a místní pevnosti (kulturní vrchol zájezdu). Následoval přesun železnicí do městečka Bardo a vzhůru do hor. Po náročném pochodu a několika zakufrováních jsme dobyli pevnost Ostroh u průsmyku Stříbrná hora a při pohledu na její stav vzdali hold českým památkářům. Po prohlídce protější pevnosti už nás čekaly skalnaté štíty Sovích hor a úkol vyšplhat se z úpatí tohoto masívu až na samé zasněžené vrcholky. Štěstí se k nám ale obrátilo zády a déšť donutil zbudovat první postupný tábor. My bezstanovci jsme se vrátili do základního tábora ve Stříbrné hoře, kde na nás čekal několikahvězdičkový hotel. Návštěvu města jsme spojili s propagací PPPPP a ve zdejším baru během večera porazili sexteto místních borců rozdílem třídy (oni totiž nepili skoro vůbec). Za odměnu nám sehnali improvizovaného taxíka, který nás dovezl až k hotelu (kůlna u pevnosti Ostroh).

Třetí den se nesl ve znamení přechodů. Ten první, legální, přes Soví hory, se ještě zdařil. Ovšem následující, přes státní hranice, skončil dopadením všech pachatelů. Jakýsi agent, který spatřil skupinu záškodníků, plíživých se po výpadovce k dosud neotevřenému hraničnímu přechodu (ač podle mapy měl fungovat), neváhal a nažhavlil telefonní linky na policii dříve, než se nám podařilo zmizet v temných českých hvozdech. Byli jsme dopadeni přímo na čáře a polští strážci zákona nejevili známky, že by nás chtěli pustit (podle polských zákonů šlo o trestný čin!). Nakonec zavolali »naše« a vyvázli jsme s pokutou 100 Kč/os. Ovšem svým odvážným činem jsme vzbudili obdiv (nebo soucit?) u jednoho hoteliéra v blízké vsi Janovičky, takže nás všechny nechal zadarmo přespat a dokonce pro nás otevřel hospodu, čili happy end jako ze špionážního filmu.

Po sladkém a suchém probuzení už následovaly přípravy na cestu domů. Kapitán opustil loď jako první, neboť zřejmě nechtěl být svědkem totální demoralizace svého mužstva, ke které vlivem nedostatku vitamínů a přebytku alkoholu nutně začalo docházet. Přesun do Broumova a následně do Prahy se už ale obešel bez větších incidentů.

**Věc: Zpráva o Letním
pivním putovním táboře 96
(dále jen LPPT) diverzní
skupiny První Pražské
Pedagogické Pivní Peruti
(dále PPPPP).**

Upozornění: Top secret !!!

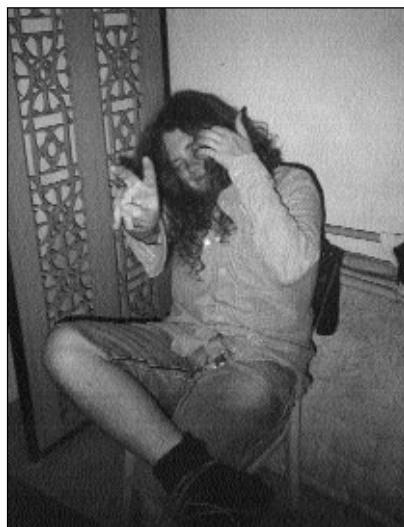
Vážený pane nadporučíku ... , na základě Vaší žádosti a žádosti Ministerstva vnitra, Vám zasílám tři kopie rekonstruovaného itineráře skupiny PPPPP, která se od pondělí 22. VII. 1996 do pátku 26. VII. 1996 pohybovala v českém Podkrušnohoří a sledovala zatím nevyjasněné cíle podvracení republiky pravděpodobně prostřednictvím misijního působení ve zdejších restauračních zařízeních. Jednotlivé protokoly nejsou součástí této zprávy a budou zaslány jako příloha později. Všechna jména kromě jmen členů skupiny jsou samozřejmě změněna.

Pondělí 22. VII. 1996

Podle svědectví družinářky Šamšové, která cestovala na dovolenou do Prahy-Černošic, a pracovníka ČD, pana Breptala, se diversní skupina PPPPP (dále jen skupina) sešla okolo 13³⁰ v prostoru haly nádraží Smíchov, aby nastoupila cestu do Chomutova. Členy skupiny byli Martin Šísler (označovaný jako Šíša), Blanka Pacholíková (Galina Blanka alias Bláňa), Tomáš Mikeska (uvnitř skupiny používá zvláštního titulu Náčelník), jeho bratr Petr Mikeska

(krycí jméno jsme zatím neidentifikovali), Jan Šuma (Šumák) a Ondřej Čapek (zvaný Ticián či Týca). Na místo srazu se dostavil i Robert Novotný (známý v pivním podsvětí pod jménem Boban), který však pro opakované zranění levého kolenního kloubu nemohl působit rozvratnou činnost, a tak se skupinou cestoval pouze do místa svého bydliště v Praze-Dejvicích.

Jak jsem zjistil z platného jízdního řádu ČD, ze zmíněné stanice žádný vlak do Chomutova *nejede*. Proto muselo dojít k přesunu na Masarykovo nádraží, odkud žádaný vlak *jede*. Přesun a asi půlhodinový pobyt v hale nádraží potvrzuje prodavačka bufetu, slečna Vytáhlá, u níž si skupina zakoupila ke své pochybné činnosti čtyři lahve desetistupňového piva Staropramen. Poté se přemístila do nádražní restaurace, kde řečeného

Vizonář Šíša

Bobana spolehlivě identifikoval zdejší výčepní Oberhosta. Boban, Bláňa a Šiša zde zakoupili větší množství lahvových piv Staropraven. Po půl hodině skupina nasedla do vlakové soupravy č. 0086327 směr Chomutov.

Cestu vlakem celkom detailně popisuje pan Rádobyl Depil, průvodčí soupravy, kterého skupina podle vlastních slov »okamžitě trkla do oka, protože třebaže vypadali jako obyčejný trempíci s lahvemi piva, neměli kytaru a tvářili se zarytě«. Jak však cesta ubíhala, nálada skupiny se zvyšovala podle známé lineární závislosti člověka a piva, až musel průvodčí Depil zasáhnout a udělit řečenému Šišovi pokutu 50 Kč za soustavné a vědomé znečištění vlakové soupravy. Tento incident byl podle mého průzkumu třetího vozu soupravy č. 0086327 zaviněn opakovaným litím piva na podlahu, o čemž svědčí tři velké zaschlé louže (podrobněji viz Zpráva č. IV/573c O průzkumu vlakové soupravy č. 0086327).

Další působení skupiny je doloženo až ve večerních hodinách u Kamenčového jezera v Chomutově. Lze předpokládat, že do té doby skupina stihla navštívit několik zdejších hospod. Bude tedy třeba provést neodkladný zásah k odstranění možného šíření myšlenek PPPPP v tomto městě. Jako nejlepší se mi přitom jeví metoda plošného vyhledávání nepovolených tisků a stoupenců PPPPP a jejich následná likvidace s proslovem ministra zdravotnictví o demagogii PPPPP v otázkách léčivých účinků piva a pod. (Stejný postup doporučuji i v ostatních kontaminovaných obcích severočeského regionu.)

Přibližně od 18 hodin skupina pobývala ve stánku u Kamenčového jezera a po zavření stánku sa presunula do vedlejší restaurace, kterou podle zdejšího výčepního Pěnla obsadili a odmítli odejít, dokud nedojde pivo, nebo nepadne obránce pípy Pěnil. Po urputném dvouhodinovém boji padli členové skupiny. I tak se jim však podařilo několikanásobně prodloužit zavírační dobu. (Doporučuji prostudovat kádrový posudek Pěnla a popřípadě jej podrobit křížovému výsledku. Něco ni říká, že je kontaminován.)

Noc strávili členové skupiny na travnatých březích jezera. Předtím se ještě

Odpadlík Šumák

pokusili infiltrovat do skupinky mládeže z bývalé NDR, kteří si na svých simsonkách vyjeli na dovolenou do v současnosti levnějších krajů. Němcové Udo a Mario se členy dokonce hovořili, v angličtině (snad snaha zmást stopy?), ale pro silné

jazykové bariéry se skupině nepodařilo získat zahraniční stoupence. Zás jednou jsme vyvázli se štěstím.

Úterý 23. VII. 1996

Ve svých nekalých rejdách pokračovala skupina i druhý den. V restauraci baru v Chomutově dokonce výčepní, paní Plašilová, dostala třas do rukou a rozbila plnou sklenici černého piva. Podle ní šlo o uhranutí.

Na to skupina volila pěší přechod směrem k hranicím. Po dvou hodinách ostré chůze Bezručovým údolím našli další vhodnou hospodu k šíření jedu P P P P P. Na místě jsem byl o tři dny později. Majitel Chytrák podle výpovědi skupinu poznal na první pohled, proto jim nabídl raději levnější jídlo původně neuvedené na jídelním lístku (zatraceně maďarský guláš) a snažil se je pozdržet až do příchodu našeho agenta. Za tímto účelem jim naléval pochoutku, zdejší pivo Chmelař, které si skupina velmi pochvalovala, ale přesto do sebe vše rychle naházela a zmizela.

Následná cesta je obestřena dohady; jejich další stopa je až u železniční stanice Nová Ves-Rozcestí, kde neváhali navštívit pivní stánek pro valutové turisty. Vzhledem k tomu, že od hospody U Mlynářky až k železniční stanici nenavštívili žádnou okolní hospodu, myslím, že se pokusili dojít na konec Bezručova údolí, dále kolem horského zdroje pitné vody a dál po žluté. Na této trase však není žádná hospoda, ale hlavně: žlutá nevede na Novou Ves-Rozcestí! Z toho dedukuji, že ztratili cestu a po kratším bloudění se vynořili až ve zmíněné stanici resp. tamním stánku a

jali se činit své obvyklé praktiky (může však jít i o záměrné bloudění »naoko«).

Důmyslné matení stop je znakem dalšího putování skupiny. Její Isti (častá změna dopravních prostředků, rozdělení skupiny, chůze pozpátku, rozšiřování falešných zpráv o dalším směru a pod.) jsem však prohlédl. Skupina nastoupila v Nové Vsi-Rozcestí do vlaku, ujela jednu stanici, vystoupila v Nové Vsi, kde se vyptala kolemjdoucí občanky Kukajdy na »nejlepší hospodu v okolí«, a vyrazila do malé vesničky (těsně před hranicemi) Hory Svatého Šebestiána. Zde vypátrali hostinec U Cibulky a praktikovali. Záhadné je, jak je možné, že vešli do hostince, který má v úterý oficiálně zavírací den. Navíc starý Cibulka, v osadě přezdívaný Bubák, odmítá spolupracovat a na otázky odpovídá zmateným mlčením.

Určitou, i když pochybnou, stopu poskytli dva občané romského původu Roman a Robert, kteří tvrdí, že skupinu potkali v hostinci a za velkého ruma pro Romana jim poskytli nocleh v domě, který představují. Podle Romů byla skupina »nalitá«, »jako dogy«, »ztřískaná«, »jak dělo«, ale netropila hluk a celkem rychle usnula. Tato výpověď však částečně vyvrací výpověď Cibulky, proto jsou Robert a Roman v současnosti stále intenzivně vyslýcháni. Po výsledku doporučuji všechny tři zlikvidovat - jsou již napadeni idejemi P P P P P a nalézají se v nejvyšším stádiu rozkladu osobnosti pracovitého a loajálního občana naší krásné republiky.

Bratři Mikeskové při obhlídce důlního náčiní

Středa 24. VII. 1996

Ráno se skupina rychle probrala a zamířila husím pochodem zpátky k železnici. A tady jsme udělali naši největší chybu. Oblastí právě projížděl motorizovaný strážmistr Antonín Vomáčka a vyhledával uprchlé vrahy, násilníky a zběhy. Přibližně v 9²⁵ potkal skupinu u železniční stanice a náhodně legitimoval jednoho z volno-myšlenkářů Šišu, ale protože nebyl dostatečně obeznámen s interními materiály policie, neuvědomil si, koho má v rukou a skupinu propustil. Škoda! (Naskýtá se otázka, co je třeba učinit pro zlepšení komunikace našich složek s policií ČR.) Následně pochybený strážmistr skupině dokonce poradil další cestu a byl svědkem, že jed-

na její část (4 osoby) nastoupila do vlaku a druhá (2 osoby, jeden z nich byl Šiša) vyrazila pěšky směrem na Mědník.

To je jedna z typických ukázek propracovaného systému zahlazování stop a matení vyšetřování. Diverzním skupinám P P P P P to umožňuje zmizet a náhle (ako zásah blesku) se objevit na úplně jiném místě, rozhodit své sítě, naleptat morálku řádných občanů a opět zmizet.

V Mědníku byla první čtyřčlenná skupina a okamžitě podle zaběhnutého postupu obsadila veškeré hospody této malé obce (U Chalupských a Mědník). Odpoledne si pak tato část prohlédla zdejší štolu Maria-Hillf, která by P P P P P pravděpodobně

Průzkum štoly Maria-Hilf

měla sloužit jako skladiště závadné literatury určené ke kolportážnímu šíření v německých oblastech. Poté došlo ke spojení skupiny se dvěma pěšími a následovalo obvyklé šíření vlivu PPPPP nezřízeným pitím piva. Jaká mrzkost.

Navečer se skupina odebrala do nedaleké bývalé kapličky, aby zde přespala a uchránila sa před deštěm, ale především aby nebyla odhalena. Kapličku jsem prozkoumal; vše

nasvědčuje tomu, že se zde v noci odehrál dosud neznámý rituál, při němž byly na podlahu naneseny kapky lidské krve, takže se na ní vytvořily záhadné obrazce nerozluštitelného významu. Vedle toho je však též možné, že jde o náhodné rozmístění skvrn.

V okolí bylo nalezeno i větší množství zakrvácených papírových kapesníků a na plechové střeše jsme odhalili místo, kde byl oběť? naříznut prst. Nic z toho mi však nedává smysl.

Zde zpráva, již se redakci podařilo získat lstivou intrikou v nejvyšších vládních kruzích, končí.

Kdo je záhadný pisatel zprávy?

Komu je vlastně určena a jakému účelu měla sloužit?

Odpovědi na tyto a další otázky naleznete, doufáme, v dalším čísle Byltěnu.

Trocha čísel

Od minulého zúčtovacího období (20. XII. 1995) proteklo mou drahou pokladničkou zase něco peněz. Muselo se hodně doplácet za keramiku pro První oslavy PPPPP a zařizovala se trička s emblémem sovičky a půllitru, určená pro nově pasované pivní rytíře doc. Čorneje a Mgr. Kalouska. Příjemně chřestivým zvukem potěšily mé slechy tyto příjmy: záhadný přebytek z hospody, vyhlášené pivní příspěvky (stále se mi však snaží vyhnout ještě několik členů) a naši vážení sponzoři.

Tentokrát velmi děkujeme věrným dru Parkanovi za darování částky 100 Kč a A. K. K. Kudláčovi, jenž ve své tobolce vyšátral 200 Kč, a stal se tak naším nejmilejším sponzorem s nadějí, že se Předsednictvo konečně rozhodne specifikovat některé z blíže nespecifikovaných výhod. Rozmohl se i sponzoring ve tvrdé měně, konkrétněji jde o 1 tvrdý dolar, který nám věnovala slečna Blanka Pacholíková. Snad bude oním bájným desetníkem strýčka Skrblíka v pokladně P P P P P.

Příjmy:

příspěvky	400
sponzoring	300
pivní přebytek	238,60
<u>z minula</u>	<u>307</u>
celkem	1.055,60

Výdaje:

trička	325
keramické püllitry	200
keramické placky	300
<u>ostatní</u>	<u>79,60</u>
celkem	904,60

Zbývá tedy 458
(a jeden USD od B. P.)

Pokladník**!!! Důležité upozornění !!!**

Vzhledem k velkým problémům, které se vyskytly při plánování Oslav druhého výročí vzniku P P P P P, přesněji řečeno nemožnosti je uskutečnit do 18. října, rozhodlo se je Předsednictvo přesunout předběžně na 31. října 1996. Pro jistotu však pravidelně sledujte nástěnku katedry dějin, kde bude včas vyvěšen termín a místo konání i cena vstupenky. Popřípadě můžete též získat informace od některého ze členů realizačního týmu, k němuž patří Robert Novotný, Jana Kočišová, Tomáš Pavlíček a Blanka Pacholíková.

Děkujeme za pochopení.

Předsednictvo

Na stejné schůzi Předsednictva bylo zřízeno kolegium odpovědných redaktorů Byltěnu, kteří by se měli zasloužit o jeho zdokonalení a rozšíření. Částečně se o to pokoušíme již dnes.

Doufáme, že pochopíte i zavedení ceny 3 Kč za jedno číslo Byltěnu, díky níž bude možné oddělit financování tohoto projektu od pokladny P P P P P a snad i vyplácet jakési mizivé honoráře stálým dopisovatelům.

Nová redakce

Přátelé, kamarádi!

V horkých červnových měsících LP 1996, kdy fakulta neúměrně zvýšila nároky na své studenty, vzniklo na opoziční půdě restaurace U Kotvy víceméně charitativní sdružení studentů, kteří se rozhodli organizovaně chránit před možnou psychickou újmou utrženou ve zkouškovém období. Od nynějška tedy máte možnost v rámci 5P nejen organizovaně chlastat, ale i zoufat, ovšem při dodržení následujících pravidel:

1. Zoufalec nesmí mít sako od BOSSE.
  2. Před zkouškou je nutné být zoufalý (nejlépe hluboce a bezmezně) a svoji zoufalost konzultovat s ostatními zoufalci.
  3. Vyžaduje se zoufalý zjev (nelze jej dosáhnout v saku od Bosse); např.: smrtelná bledost, hysterické záchvaty, třasy, agresivita, pach z úst, špína za nehty, žvejkačka ve vlasech etc., etc.
  4. Hodnotí se velmi pozitivně nenavštívil-li zoufalec před zkouškou ani jednu
- přednášku nebo seminář a nejlépe examinátora vůbec neznal.
5. Zkoušky je nutné neustále odkládat, nejlépe na poslední možný termín.
  6. Každý zoufalec musí být víceméně obratlovec, ale na druhou stranu je lepší být jednu hodinu zbabělý, než celý život mrtvý.
  7. Alfou i omegou, Písmem svatým, modrou i rudou knížkou jsou pro zoufalce-historiky Kalouskovy Obrázky z českých dějin a pověstí. Kdo neprokáže perfektní znalost alespoň několika bublin, musí zoufat mimo Klub zoufalců.
  8. Zoufalec se řídí zásadou, že zkouška je přetvářka, kdy se zkoušený tváří, že to umí, a zkoušející, že mu to věří.
- Děkujeme všem vyhovujícím zoufalcům za jejich budoucí finanční příspěvky.

Za Klub zoufalců

Majkl & Anička

!!! Velká soutěž »Klubu aktivních kuřáků« !!!

Naše společnost dovoluje si vyhlásit znalostní soutěž, pochopitelně tematicky zaměřenou na vše, co jakkoli souvisí s cigaretami a nikotinovou kulturou vůbec. Účastnit se mohou všichni praktikující kuřáci, tedy i nečlenové KAKu. Je třeba upozornit na to, že na každou otázku existuje pouze jedna správná odpověď. Odpovědi v písemné formě je možno odevzdat do rukou výkonného předsedy E. Burgeta nebo tiskového mluvčího A.K.K. Kudláče, a to pouze do 30.10. t.r. Na vítěze čeká velmi exkluzivní cena ! Tedy hodně štěstí !!

1. Oheň je ústředním symbolem ve filmu

- a) Otakara Vávry »Jan Hus«
- b) Víta Olmera »Nahota na prodej«
- c) Davida Lynche »Twin Peaks«

2. Cigarety ZEFIR hrají podstatnou úlohu v románu

- a) Elii Kazana »Tichá dohoda«
- b) Borise Viana »Podzim v Pekingu«
- c) Fráni Šrámka »Stříbrný vítr«

3. Symbolem cigaret CAMEL je

- a) velbloud
- b) delfin
- c) dromedár

4. Sparta je

- a) značka českých cigaret
- b) řecká polis
- c) fotbalový klub

5. Ayrton Senna byl sponzorován firmou

- a) Johnson & Johnson
- b) Black Death
- c) Marlboro

6. Který z předních českých historiků se zabýval vývojem tabákového průmyslu v Československu ?

- a) Zdeněk Šolle
- b) Věra a Miroslav Hrochovi
- c) Jiří Sommer

7. »Dopisy Maryšence« napsal

- a) Jan III. Sobieski
- b) Rudolf II.
- c) Jan Ámos Komenský

Z tisku

Marjánkové pivo. Švýcarsko sice není pivařská velmoc, ale do světa piva udělalo »díru«, když na trh začíná dodávat pivo vyrobené z marihuany. Její květ v pivě nahrazuje tradiční chmel. Výrobce - pivovar Waedi-Brau-Huus ve Waedenswilu - tvrdí, že zákazníci nemusí mít obavu z intoxikace marjánkou, ale pouze z alkoholu.

BylténTM Předsednictva První Pražské Pedagogické Pivní Peruti vydává PPTPP. Redakční rada: Jan Šuma, Jana Kočišová, Michal Řezáč, Tomáš Pavlíček a další členové Předsednictva. Vychází čtvrtletně v nákladu 50 ks. Nevyžádané příspěvky se nevracejí. Sídlo: Petřínská 10, Praha 5, Malá Strana, tel.: 53 18 86. Grafická úprava: Jan Šuma. Foto: Tomáš Mikeska, Blanka Pacholíkova. Zvláštní poděkování: Pavel Svoboda.

Maxidívka Byltěnu

Paní Blanka, 37 let
Míry: 158 - 123 - 129

Tým Dr. Alberta řeší vaše sexuální problémy

Za služby se platí

***Chtěl bych se stát dárcem
semene, co mám proto udělat ?***

M. F. (21 let)

Nejdůležitější krok - zájem o dárcovství - již máte úspěšně za sebou, avšak dárci semene používaného k umělému oplodňování u párů, které z důvodu neplodnosti manžela nemohou mít dítě, jsou vybíráni ze zdravých mužů s dobrými kvalitativními vlastnostmi semene, proto využijte následující rady. Kvalita semene je zkoumána již při samotném aktu dárcovství, kdy se zkoumá intelektuální i fyzická uzpůsobenost jednotlivých spermií v semenném chumlu. Proto je

při tréninku na dárcovství velice prospěšné v rámci onanie střídat čistě filosofické texty, posilovat a cvičit se v podvojném účetnictví. Při takovémto tréninku pěstovaném denně budete již za 5 let plně připraven k fundovanému dárcovství, kdy Vaše semeno bude na 80% sexuologickým ústavem přijato a náležitě zapláceno. Pokud takto uspějete, bude Vás sexuologický ústav za výhodných finančních podmínek schopen vyzvat minimálně 6x - 10x denně k dárcovství. Bližší informace a rady můžete diskrétně získat na adrese Sexuologický ústav, Karlovo náměstí č. 32, Praha 2.

MUDr. L. Ant

.....

Čekají nás nové rukopisné boje ?

Na jedné z četných výprav P P P P P došlo k senzačnímu objevu. Skupina mladých historiků objevila při návštěvě malé jihočeské vesničky Arnoštov vzácný rukopis. Nález učinil nadějný invalidní badatel Robert N., který ve chvíli absolutní indispozice (způsobené konzumací velkého množství svého oblíbeného Regenta) najel invalidním vozíkem do krbu místního pohostinství. Jaké bylo překvapení všech

přítomných, když v rozvalinách spatřili tajemnou schránku, v níž vzápětí odhalili již zmíněný rukopis. Následujícího dne byl převezen do Prahy, aby mohl být podroben odbornému prozkoumání.

Narychlo byla svolána vědecká rada P P P P P, která na základě paleografického rozboru konstatovala, že se pravděpodobně jedná o rukopis Kosmovy Kroniky české. Text identifikoval Mgr.Pavlíček, známý odborník na středověkou latinu.

Převratnost objevu však vyšla najevo až při detailní analýze kroniky. Ukázalo se, na základě grafologického rozboru, že se pravděpodobně jedná o původní Kosmův rukopis. Zajímavé bylo, že mnohé pasáže byly evidentně psány jiným rukopisem. Odborníci se domnívají, že jejich autorem byl kněz, Kosmův přítel, mistr Gervasius, kterému je psána druhá předmluva Kroniky Čechů. Vypadá to, že Gervasius vzal doslova tuto Kosmovu zdvořilostní frázi: *"Ty však, drahý bratře, miluješ-li mě jako svého přítele a pohne-li Tebou má prosba, opásej bedra své mysli a **vezmi do ruky škrabátko, křídu a pero, abys to, čeho je příliš mnoho, vyškrabal, a co schází, přidal, co je nevhodně pověděno, změň na vhodné**"* (citujeme podle Hrdinova překladu Kosmovy Kroniky české, Praha 1975, s.27).

Zdá se tedy, že slavná Chronica Bohemorum, jeden z nejceněnějších středověkých historických pramenů, byla zfalšována !!! Vědecké kruhy jsou šokovány. Stoupenci "starší" verze, o které my samozřejmě víme, že je mladší, rozběhli obrovskou kampaň, ne nepodobnou té ze sklonku minulého století. Objevitelé jsou znovu označováni za vlastizrádce, zaprodance a černé ovce národa. Zajímavá je v této souvislosti zpráva z černé kroniky deníku MF DNES, která říká, že známý český historik Dušan T., který se celoživotně věnoval právě tzv. Kosmově kronice !!! , náhle z neznámých důvodů opustil republiku. Věděl snad tento historik již dříve o falšování historie? Odpověď se zatím nepodařilo nalézt.

Redakci Bylténu se podařilo získat část původního Kosmova textu. Můžeme vám tak nabídnout skutečné znění pověsti o Krokově dceři Kazi. Nabízíme vám ho v konfrontaci s Gervasiovými opravami.

GERVASIŮV TEXT:

Tento znamenitý muž (Krok) neměl mužské potomky, zplodil však tři dcery, jimž příroda udělila nemenší poklady moudrosti, nežli jaké dává mužům.

Z nich nejstarší se jmenovala Kazi, jež Medeji z Kolchidy nic nezahladila v znalosti bylin u věšteb ani Asklépiovi v lékařském umění, poněvadž často způsobila, že se Sudičky vzdaly své práce, konce nemající, a

přiměla kouzlem i osud, by její vůli se řídil.

Proto i obyvatelé naší země, když se něco ztratí a vzdávají se naděje, že by to mohli zase dostat, mají o ní pořekadlo: "To nedovede ani Kazi navrátiti."

Potud tedy alespoň krátká ukázka ze skutečné Kosmovy Kroniky české.

Přestože odhalení úplného znění originálu kroniky bude i přes vysoké nasazení a neuvěřitelné pracovní tempo odborníků z PPPPP nějakou dobu trvat, budete mít již v dalším čísle Bylténu příležitost číst další fragmenty díla, jehož uveřejnění způsobí revoluci v českých vědeckých kruzích a jež konečně uvede historické události na pravou míru.

KOSMŮV TEXT:

Tento znamenitý muž neměl mužské potomky, zplodil však tři dcery, jimž příroda udělila nemenší poklady moudrosti, nežli jaké dává mužům.

Z nich nejstarší se jmenovala Kazi, jež v pití medoviny nic s Bakchem si nezahladila ani s Erótem v lásky umění, poněvadž často způsobila, že muži v loži nemohoucí zas chopili se svého díla, míry neznající, a

přiměla je kouzlem, by žádosti její plnili.

Proto i muži naší země, když navždy mužnou svoji sílu ztratí a vzdají se naděje, že by kdy mohli ženy oblažiti, mají o tom pořekadlo: "Toho by ani Kazi nepostavila."